

[Rastrup.]

det sig jo kun om en principbeslutning; den videre udformning af selve principperne er overladt til kulturministeren, således at man vil kunne få en principbeslutning inden den 1. juni i år for ikke først at få den til den 1. juni næste år.

Jeg har ikke så forfærdelig mange bemærkninger at gøre. Både kulturministeren og hr. Niels Matthiasen var så venlige at henvise mig til socialdemokratiets arkiv, for så vidt angik gengivelser af valgudsendelserne, idet jeg gik ud fra, at invitationen til at se arkivet ikke gjaldt sådan i al almindelighed, for det er måske nok af interesse, men jeg tror, hr. Niels Matthiasen og kulturministeren selv vil erkende, at dette kan ikke være en tilfredsstillende ordning for en officiel institution som radioen og fjernsynet.

Hr. Niels Matthiasen beroligede mig med, at historiske udsendelser nok skulle blive bevaret, og pegede i den forbindelse på prinsessebrylluppet. Jeg forstår, at for hr. Niels Matthiasen vil prinsessebrylluppet blive en større historisk begivenhed end valget den 22. november 1966, for den udsendelse er jo i hvert fald ikke bevaret; så meget ved vi.

Men i øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg forstår debatten på den måde, at man i al almindelighed godt kan tilslutte sig punkt 1 og punkt 2 og for så vidt også punkt 4 i forslaget, altså det, der drejer sig om selve arkiveringen, og det, der drejer sig om retsbeskyttelsen af den enkelte borger, og også henvisningen til den praktiske udformning, men at der er betæneligheder, for så vidt angår punkt 3, dog ikke betæneligheder af en sådan art, at man helt afviser, at også andre end dem, der ligefrem kan anlægge en injuriansag mod radioen, skal kunne have adgang til sådanne udsendelser. Må jeg have lov til at sige, at hvis det teknisk kunne lade sig gøre og det viste sig, at det faktisk lod sig praktisere uden alt for meget besvær og uden alt for store omkostninger, hvad ville der så i og for sig være i vejen for, at man gav alle adgang til sådanne arkiver? Jeg har selv i en årrække af mit liv været ansat i et stort bladhus, der havde et arkiv, hvor alt, hvad det bladhus havde udgivet igennem årene, fandtes, og for så vidt også arkiv over,

hvad der var skrevet i mange andre aviser, og dér nægtede man aldrig noget menneske adgang til at gå i disse arkiver, selv om det kunne volde besvær, så jeg nærer altså slet ikke den betænelighed ved at give alle adgang, som er knyttet til selve spørgsmålet om det, om jeg så må sige, mere juridiske i det, men altså udelukkende ud fra den forudsætning: er det praktisk muligt, eller er det ikke praktisk muligt? Og hvis det er praktisk muligt, ja, så synes jeg, at man skulle give hele befolkningen adgang til et sådant arkiv.

Nu nævnte kulturministeren jo et gevaldigt tal for, hvad det ville koste, og man kunne ligefrem fornemme, at kulturministeren blev svimmel her på talerstolen . . . (*Ministeren for kulturelle anliggender* [Bodil Koch]: Vi har jo fået pålæg om at spare, ikke?). Det ved jeg vel, men så synes jeg, kulturministeren skulle gennemgå og se, hvad enkelte af fjernsynets og radioens udsendelser egentlig kan koste. Jeg er ikke i tvivl om, at de tal, som kulturministeren nævnte, ikke lå ret langt fra, hvad bare en enkelt udsendelse af de allerdyreste kan komme til at koste. Det er dyrt, hvad de laver derude, og så siger jeg: om vi så skulle undvære et kæmpeshow eller en kæmpeoperette mod til gengæld at få dette apparat, som altså kan bidrage til at sikre det, som må være fundamentalt, nemlig grundlaget for den offentlige debat og den enkelte borgers retssikkerhed, så synes jeg i og for sig, at denne lille ompostering ville være godt og vel anbragt.

Må jeg ikke sige, at når punkt 3 henholder sig til definitionen økonomiske, politiske og religiøse spørgsmål — hr. Gert Petersen var også inde på dette — så skyldes det, at det er den definition, der bruges i Bernerkonventionen, og dér mente jeg altså man havde fundet en afgrænsning, som ville være nyttig her, hvor det griber ind på ophavsretlige problemer. Jeg går ud fra, at Bernerkonventionens definition af begrebet politisk også omfatter, om jeg så må sige, kulturelt-politiske udsendelser eller artikler og sociale udsendelser.

Ja, jeg tror i øvrigt ikke, jeg har yderligere bemærkninger ud over den ene, at jeg på ny vil sige, at jeg ikke synes, dette kan overlades til radioen alene. Hvis det havde kunnet overlades til radioens egen